

Karlheinz Deschner ukończył swoją "Kryminalną historię chrześcijaństwa"

Autor tekstu: **Andrzej Wendrychowicz**

W marcu 2013 ukaże się 416 stronicowy, 10-ty, ostatni tom *Kryminalnej historii chrześcijaństwa* Karlheinza Deschnera. Ta monumentalna seria jest wielkim aktem oskarżenia przeciwko „religii miłości bliźniego”. Z tej okazji Fundacja Giordana Bruna przygotowuje uroczystość na cześć Deschnera, członka władz Fundacji.

Postać Karlheinza Deschnera jest znana czytelnikom *Racjonalisty*. Był wiele razy cytowany, przywoływany, omawiany; tutaj ukazało się m.in. tłumaczenie [wstępu](#)

(<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,100/q,Deschner.do.Polakow>) napisanego przez Deschnera do pierwszego polskiego przekładu książki jego autorstwa *"Krzyż Pański z Kościołem. Seksualizm w historii chrześcijaństwa"*

Nie będę omawiać jego biografii i dzieł, można to bez trudu znaleźć w Internecie. Przytoczę tylko pewną historię, którą w swojej mowie z okazji obchodów 80-tej rocznicy jego urodzin w 2004 roku opowiedział Hermann Gieselbusch, redaktor wszystkich tomów *"Kryminalnej historii chrześcijaństwa"* i serdeczny przyjaciel Deschnera.

Okragła rocznica urodzin Deschnera była komentowana we wszystkich niemieckich gazetach, radiu i telewizji, nie zawsze przychylnie dla jubilata, największego w historii Niemiec krytyka Kościoła Katolickiego.

Na dwa tygodnie przed uroczystościami zadzwonił do Gieselbuscha redaktor DPA (niemieckiej agencji prasowej) i chciał znać datę wystąpienia Deschnera z Kościoła. Okazało się, że Gieselbusch tego nie wiedział, Zatelefonował do Deschnera i dowiedział się, że było to 19.12.1985 roku. *"Jak to? — Gieselbusch był całkowicie zaskoczony — dopiero!!"*

Miał prawo być zaskoczony, bo Deschner wydał *"Dlaczego wystąpiłem z kościoła"* w 1970 roku i teraz okazuje się, że jeszcze przez 15 lat był Kościoła tego członkiem. Deschner wyjaśnił, że w roku 1951 został przez kościół ekskomunikowany i był pewien, że już nie należy do tego towarzystwa. Przyznał, że był powinien, ale nie wiedział wtedy, co to znaczy ekskomunika, ale też całkowicie mu to wisało. Dopiero po latach zaprzyjaźniony profesor teologii wyjaśnił mu, że ekskomunika oznacza wykluczenie z udziału w mszach świętych i sakramentów, ale nie z Kościoła i wtedy dopiero Deschner dopełnił formalności wystąpienia.

Gieselbusch chciał jeszcze wiedzieć, za co Deschner został ekskomunikowany, skoro w 1951 roku nie napisał jeszcze żadnej książki ani krytycznego tekstu o Kościele. *"Ano za to — wyjaśnił Deschner — że ożeniłem się z rozwódką"*. W roku 1951 wzięli ślub cywilny i oboje nawet nie myśleli o kościelnym. Wedle Kościoła żyli w grzechu; zażądano od nich unieważnienia ślubu cywilnego. Nie podporządkowali się woli Kościoła i zostali za to ekskomunikowani.

Redaktor DPA nie chciał uwierzyć w te wyjaśnienia, bo w opasłych już wtedy archiwach Agencji o Deschnerze, bardzo już wtedy znanej osobistości, nie było żadnej wzmianki o ekskomunice. Poproszony przez DPA o opinię znany profesor religioznawca z Bambergu orzekł, że byłoby to niemożliwe bez zgody Watykanu. W powietrzu wisała sensacja; Deschner kłamca, Deschner cynik, zataił 15 lat obecności w kościele, kompromitacja. Gieselbusch natychmiast skontaktował się z Deschnerem i poprosił go o odnalezienie za wszelką cenę brakującego „papieru”. Siostry Karlheinza dobrze pamiętały tę historię. Ich wielce pobożna matka bardzo cierpiała, kiedy na mszy proboszcz ogłosił, że Karlheinz i Elfi żyją w grzechu i grozi im za to sroga kara. Groźba ta była wypowiedziana z ambony przez trzy kolejne niedziele. We frankońskiej wsi było to wtedy omal porównywalne z ukamienowaniem albo spalaniem na stosie. Kościół żądał od kochającej się pary rozstania na mocy *Codex Iuris Canonici*. Wobec niezastosowania się pary grzeszników do tego żądania, 11 stycznia 1952 Kuria Biskupia w Würzburgu wydaje polecenie proboszczowi w Trossenfurth odczytania podczas niedzielnej mszy z ambony wyroku *"Julius Dei Gratia Episcopus Herbipolensis"* podpisanego z datą 11 stycznia 1952 przez wüzburgskiego biskupa Juliusza.

Wyrok zaczynał się słowami:

Z wielkim bólem dowiedzieliśmy się, że pani Elfi Schreiter z Trossenfurth po cywilnym rozwodzie zawarła ślub cywilny z dr filozofii Karlem Deschnerem i ten nieważny przed Bogiem związek kontynuują ku publicznej irytacji wierzących.

Po przywołaniu wcześniejszych bezskutecznych upomnień grzeszników biskup ogłasza:

Na mocy naszej pasterskiej władzy nakładamy na panią Elfi Schreiter i dr Karla Deschnera karę kościelną zgodnie z kanonem 2356 kościelnego kodeksu karnego. Od dzisiaj zostają oni wykluczeni z przyjmowania św. sakramentów a także kościelnego pochówku, jeśli trwać będą w grzechu aż do śmierci.

Jest też oferta pokory:

Mamy nadzieję, że oboje wezmą sobie do serca karę nałożoną wedle prawa Kościoła i będą prosić Boga, żeby wkrótce wyświadczył im łaskę powrotu do posłuszeństwa świętemu Kościołowi.

Deschner zdążył na dwa dni przed uroczystymi obchodami swoich urodzin zadzwonić do redaktora DPA i dostarczyć mu dowód na swoją ekskomunikę. Do wiszącej w powietrzu sensacji nie doszło.

Także w marcu 2013 roku ukaże się, rozszerzone, uaktualnione i zmienione wydanie dzieła Karlheinz Deschnera *"Politik der Päpste"* (Polityka papieży). Książka ta jest promowana, jako "nieoficjalny" 11-ty tom *"Kryminalnej historii chrześcijaństwa"*. Na 1100 stronach Autor towarzyszy papieżom na drodze wychodzenia z największego kryzysu, który rozpoczął się w pierwszej połowie XIX wieku, kiedy na skutek procesu demokratyzacji Europy Kościół katolicki zaczął systematycznie tracić władzę, a osiągnięcia nauk przyrodniczych wstrząsnęły fundamentami wiary. Papieże usiłowali zahamować obie te tendencje i odbudować potęgę Watykanu.

Deschner szczegółowo analizuje kolejne pontyfikaty, począwszy od Piusa IX, który ogłosił nieomyślność papieży; poprzez dość barwną postać „papieża robotników”, rozpolitykowanego, nie liczącego się ze swoim „elektoratem” Leona XIII; antymodernistycznego, rusofoba Piusa X, który popchnął Austrię do wojny z Serbią; Benedykta XV, który sprytnie w porę przeszedł do obozu Ententy i dzięki temu uczynił z Watykanu zwycięzcę wojennego. Kolejne analizowane przez Deschnera postaci papieży to Pius XI, najbardziej wpływowy papież XX wieku, protektor Mussoliniego, Hitlera i Franco; Pius XII, postać do dzisiaj bardzo kontrowersyjna, zaciekle antykomunista, który omal całkowicie biernie przyglądał się zagładzie Żydów i wymordowaniu ortodoksyjnych Serbów przez katolickiego przywódcę Ustaszów, Ante Pawelicia.

Deschner dowodzi, że namiestnicy Boga, bez oglądania się na moralność, zawsze stawali po stronie tych władców, od których spodziewali się poparcia w realizacji imperialnych celów Watykanu. Nie zmienił tego również Jan XXIII i Sobór Watykański II. Politykę tę kontynuował Paweł VI, a Jan Paweł II ostatecznie powrócił do konserwatywnej polityki siły.

Andrzej Wendrychowicz

Wiceprezes Polskiego Stowarzyszenia Racjonalistów. Jest założycielem i koordynatorem portalu edukacyjnego etykawszkole.pl oraz tłumaczem literatury naukowo-technicznej.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 20-01-2013)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,8666) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,8666>)

Contents Copyright © 2000-2012 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2012 Michał Przech

Właścicielem portalu Racjonalista.pl jest Fundacja Wolnej Myśli.

Autorem portalu jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym,

w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie elementy tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki prezentuje.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl